

CATEGORY	DEFINITION
1. Approach	Manner in which the facilitator conducts the debriefing session, their level of enthusiasm and positivity when appropriate, showing interest in the learners by establishing and maintaining rapport and finishing the session on an upbeat note.
2. Establishes learning environment	Introduction of the simulation/learning session to the learner(s) by clarifying what is expected of them during the debriefing, emphasising ground rules of confidentiality and respect for others, and encouraging the learners to identify their own learning objectives.
3. Engagement of learners	Active involvement of all learners in the debriefing discussions, by asking open questions to explore their thinking and using silence to encourage their input, without the facilitator talking for most of the debriefing, to ensure that deep rather than surface learning occurs.
4. Reflection	Self-reflection of events that occurred in the simulation/learning session in a step by step factual manner, clarifying any technical clinical issues at the start, to allow ongoing reflection from all learners throughout the analysis and application phases, linking to previous experiences.
5. Reaction	Establishing how the simulation/learning session impacted emotionally on the learners.
6. Analysis	Eliciting the thought processes that drove a learner's actions, using specific examples of observable behaviours, to allow the learner to make sense of the simulation/learning session events.
7. Diagnosis	Enabling the learner to identify their performance gaps and strategies for improvement, targeting only behaviours that can be changed, and thus providing structured and objective feedback on the simulation/learning session.
8. Application	Summary of the learning points and strategies for improvement that have been identified by the learner(s) during the debrief and how these could be applied to change their future clinical practice.

Kategori	Definition
1. Tilgang/Approach	Måden hvorpå kliniske vejleder gennemfører samtalen. Deres niveau af entusiasme og positivitet, når relevant, at han/hun viser interesse for uddannelseslægen ved at etablere og vedligeholde psykologisk sikkerhed/balance og afslutte samtalen konstruktivt.
2. Etablering af læringsrum	Introducerer samtalen ved at tydeliggøre, hvad der forventes af uddannelseslægen, understrege grundlæggende regler om fortrolighed og gensidig respekt. Tilskynder til identifikation af egne læringsmål.
3. Deltager involvering	Aktiv inddragelse af alle uddannelseslægen i samtale ved at stille åbne spørgsmål, udforske deres tankegang, bruge pauser/stilhed for at opmuntre input. Sikre at facilitator ikke taler for meget (mest). Sigte mod dybere læring (hvorfor) fremfor overfladisk læring (hvordan).
4. Refleksion	Selvrefleksion over begivenheden/læringssituationen; Faktuelt, trin for trin, afklare eventuelle tekniske/kliniske problemstillinger i starten af samtalen mhp at fremme refleksion igennem analyse- og applikationsfaserne; Inddrager uddannelseslægen tidligere erfaringer.
5. Reaktion	Afdække hvordan begivenheden/læringssituationen påvirkede uddannelseslægen følelsesmæssigt.
6. Analyse	Fremkalde de tanker/tankeprocesser, der drev en uddannelseslægens handlinger, ved hjælp af specifikke eksempler på observerbar adfærd, for at give uddannelseslægens mulighed for at forstå og reflektere over begivenheden/læringssituationen.
7. Identifikation	Motiverer til, at uddannelseslægen identificerer handling/adfærd der kan optimeres og strategi herfor (kun rettet mod adfærd, der kan ændres). På baggrund af dette give struktureret og objektiv feedback på begivenheden/læringssituationen.
8. Anvendelse	Resume af læringspunkter og forbedringsstrategi (som uddannelseslægen har identificeret), og hvordan disse kan anvendes til at ændre fremtidige klinisk praksis.